

In de serie Uitgesproken gaat Heleen Vink op zoek naar mensen die UITGESPROKEN zijn, uitgesproken ideeën hebben, uitgesproken leven, uitgesproken geloven, uitgesproken wonen, zich uitgesproken kleden, uitgesproken meningen hebben. Mensen die niet schromen kleur te bekennen.

We kunnen meer voor elkaar zorgen

Zelf een eigen woonvorm kunnen kiezen, spullen en tuinen delen, een 'Knarrenhof' of met vrienden een woongroep vormen. Met de huidige druk op de woningmarkt zijn zulke ideeën en wensen misschien lastig te realiseren. Toch is het deze uitdaging wat Christine Groen, projectmanager Wonen bij woningcorporatie Woontij op Texel, drijft.

Laat mensen zo lang mogelijk zelfstandig wonen, is het credo van Christine Groen. „Net als in de blue zones. Daarnaast moet er meer diversiteit in woonvormen komen.” Met haar Sardijnse man woonde en werkte ze een aantal jaren op het Italiaanse blue zone-eiland Sardinië. Zo kwam ze hiermee in aanraking. De blue zones zijn vijf gebieden in onze wereld waar relatief veel mensen in goede gezondheid honderd jaar en ouder worden. Een paar kenmerken van de leefwijzen in deze gebieden zijn: natuurlijk bewegen, ontspanning, plantaardig voedsel, meedoen, eigen regie, familie en vrienden en een levensdoel hebben. Goede herinneringen heeft Christine aan die verbonden manier van leven. „Zo van: 'Buurman wil je wat tomaten'. En wat zien wij vooral om ons heen? Rijteswoningen waarbij bewoners al snel een schutting om de tuin zetten. Terwijl we in principe allemaal verbinding zoeken. Er is veel eenzaamheid. We kunnen meer voor elkaar zorgen, ook in praktische zin: 'Ik wil wel een middagje op je kind passen' of 'Moet je naar het ziekenhuis, ik laat je hond wel uit'”

Ontluikende moestuin

We spreken elkaar midden op het Waddeneiland, in een geurig ontluikende moestuin in natuurgebied De Hogeberg aan de rand van Den Burg. Haast en drukte lijken hier ver weg. In dit dorp is het afgelopen jaar het eerste deel van een nieuwtijdse woonwijk gerealiseerd: Buurtskap de Tuunen. Hier wor-

den buitenruimte en voorzieningen gedeeld. Buurtbewoners zorgen met elkaar voor de groene woonomgeving. Met het uitgangspunt dat iedereen een talent heeft. Wat breng je en wat zou je willen vinden? „Het is wennen om de regie los te laten. In de huidige maatschappij denken we vaak aan wat mis zou kunnen gaan. We metselen daarom alles dicht met regels, gebaseerd op wantrouwen. Ik ga liever uit van vertrouwen”, maakt Christine duidelijk. In Buurtskap de Tuunen worden creatieve oplossingen gevonden. Zo wordt de inrichting van een erf tuin voor sommige bewoners misschien te kostbaar. „Op Facebook verscheen het aanbod om een bestaande tuin te komen leeghalen. Gratis struiken, bomen en planten uitgraven. Dat heeft een deel van de bewoners gedaan.” Ze is ervan overtuigd dat als ze vijf jaar verder kijkt de Tuunen prachtig groen is. „Het proces mag hier zijn tijd hebben. Inmiddels is er een flinke moestuin aangelegd door een groep enthousiastelingen.”

Door een ballotage

Als projectmanager realiseert ze zich dat niet iedereen zich thuis kan voelen bij een dergelijke manier van wonen. „Je hebt woningzoekenden die al lang hebben gewacht en wellicht beter nog wat langer zouden moeten wachten op een woning die uiteindelijk beter bij hen past. Misschien denk ik te idealistisch, maar hoe kunnen wij ervoor zorgen dat mensen passende woonruimte vinden op een plek waar ze gelukkig zijn en zich thuis voelen. Zonder dat we mensen buitensluiten, zonder dat ze door een ballotage moeten.”

We denken vaak aan wat mis zou kunnen gaan. We metselen daarom alles dicht met regels, gebaseerd op wantrouwen

Christine is een bruggenbouwer en zoekt die rol ook. „Me verbonden voelen met Texel, familie, anderen. Die verbinding is zo fijn. Dat gun ik iedereen. Ik ben 60, er liggen nog zeven interessante werkjaren voor me. Ik ben blij dat ik met dit werk echt iets kan bijdragen aan de samenleving. Tenslot-

te is wonen een basisbehoefte. Bovendien: ik vind mensen gewoon mooi.” Doelen genoeg. „Goed nadenken over de beperkte ruimte in combinatie met de grote woonvraag. Wat is de beste manier? Soms willen jonge mensen samenwonen in een sociale huurwoning en kan dat niet omdat de gezamenlijke inkomens te hoog zijn. Er zijn van hogerhand te veel regels waar als wooncorporatie simpelweg weinig aan te doen is. Zo is het ook lastig voor mensen met een AOW om te gaan samenwonen.”

Levend en betaalbaar

Gelukkig is er altijd hoop. „Ik hoop voor Texel dat we de bouwlocaties die er nog zijn verstandig gebruiken. Ik hoop ook dat we een beetje rebelsheid levend kunnen houden. Blijf vooral zelf nadenken. Ook hoop ik dat cultuur levend en betaalbaar blijft. Kinderen die opgroeien met muziek en cultuur komen minder snel in de criminaliteit terecht. Mogelijkheden genoeg.” Maar dat klimaat... „Daar maak ik me zorgen om. Wat denk je van de zee, de opwarming. De troep die mensen achteloos neergooien. Als we nu eens bij alle besluiten die we nemen, groot of klein, stilstaan bij de effecten op de lange termijn. We zullen met z'n allen iets moeten doen.” Daarin blijft ze strijdbaar: „Als je nu alles al weet, is het leven saai. Blijf jezelf ontwikkelen en verbeteren.” Ze moet weer aan de slag. Na een laatste rondje verlaat ze de moestuin met stengels van de artisjok om daarmee vanavond een Sardijnse salade te maken.

Tekst en foto: Heleen Vink